

En cas de no haver-ho fet, són els familiars els que han de decidir sobre la voluntat de donació. Per aquest motiu, és important dedicar un temps a decidir si vols ser donant i compartir la teva voluntat amb els teus familiars i amics. Així, si es dona el cas, ells no hauran de decidir per tu i només caldrà que comuniquin al personal de l'hospital la teva voluntat.

Quan pot tenir lloc la donació? La prioritat és, per davant de tot, salvar la vida de la persona.

L'equip mèdic sempre farà tot el possible per salvar la teva vida o la del teu ésser estimat.

Si, malauradament, tots els esforços per salvar aquesta vida han estat infructuosos, la donació d'òrgans i teixits s'inicia quan:

- / la mort de la persona ha estat certificada;
- / s'han descartat contraindicacions mèdiques;
- / la família del difunt ha signat el consentiment a la donació per representació, i
- / i no figuren aspectes legals que impedeixin la donació.

Respecte La donació d'òrgans i teixits no desfigura el cos i el tracta amb un respecte màxim.

L'extracció dels òrgans del cos del donant es realitza amb la màxima cura i respecte. La família pot veure el cos després de la intervenció i iniciar les accions pròpies del seu ritu funerari.

Com fer-se donant?

Fer-se donant és tan senzill com prendre la decisió i fer-ho saber a la família i als amics

Quan una persona es planteja la possibilitat de ser donant i decideix fer donació dels seus òrgans i teixits amb la finalitat que siguin trasplantats per ajudar altres persones, la primera cosa que ha de fer, i la més important, és **comunicar la seva decisió a la família i els amics**. Arribat el cas, ells seran els primers a qui es consultarà la possibilitat de la donació, tot esperant que es respecti la voluntat de la persona donant.

A més, si es vol evidenciar la voluntat de ser donant, també es pot:

- / Emplenar el carnet de donant.
- / Redactar el document de voluntats anticipades.
- / Activar la casella de donació a l'apartat de voluntats i donacions de La Meva Salut (<https://lamevasalut.gencat.cat>), amb la qual cosa, també, s'enregistra a la història clínica compartida i és visible per als professionals sanitaris.

Aquestes tres opcions ajuden a testimoniar la decisió presa.

Contacte

061 Salut Respon

ocatt@catsalut.cat

Més informació

trasplantaments.gencat.cat

Setembre 2022. © Generalitat de Catalunya. Departament de Salut. DL B 13817-2017

LA DONACIÓ D'ÒRGANS I TEIXITS

Guia sobre la donació d'òrgans i teixits i el **judaisme**

La donació és un regal de vida per a algú que està esperant un trasplantament.

La donació és un acte voluntari, altruista, solidari, generós, confidencial, gratuït i sense ànim de lucre, que queda garantit per llei. És un dels actes més meravellosos que un ésser humà pot fer per altres persones.

El donant cadàver és aquell on la donació es produeix després d'una mort encefàlica (cerebral) o d'una mort en assistòlia (cardíaca), causada principalment per un ictus, un traumatisme greu, una anòxia cerebral o una aturada cardíaca.

Els òrgans que es poden donar són els ronyons, el fetge, el cor, els pulmons, el pàncrees i l'intestí. Els teixits com la pell, els ossos, els tendons, les vàlvules cardíacques, els vasos sanguinis i les còrnies, també es poden trasplantar.

Els donants vius són familiars o persones molt properes al receptor que decideixen cedir-li, de forma desinteressada, un òrgan (un ronyó) o una part d'aquest (un lòbul del fetge). També es poden donar en vida teixits o cèl·lules, com és el cas de la medul·la òssia.

Per què és important pensar en la donació d'òrgans i teixits? Un sol donant pot arribar a salvar la vida a 8 persones!

Tots els pacients que moren a un hospital poden ser possibles donants d'òrgans i teixits si no presenten, a priori, contraindicacions mèdiques per ser-ho. En aquests casos, els coordinadors de trasplantament pregunten a la família del difunt si en vida havia expressat la voluntat de ser donant.

El Judaisme a Catalunya

La comunitat jueva catalana està formada per unes 15.000 persones, moltes d'elles originàries d'Amèrica del Sud i del Magrib. S'organitzen al voltant de diverses comunitats amb diferents orientacions doctrinals. Per tant, no es tracta d'una comunitat homogènia pel que fa al seu origen geogràfic, però tampoc pel que fa a la seva orientació doctrinal.

No existeix una figura d'autoritat reconeguda pel conjunt dels jueus, de manera que poden conviure múltiples interpretacions a l'hora de posicionar-se davant de determinades qüestions doctrinals.

La donació des de la perspectiva jueva

En el judaisme té una importància cabdal el principi denominat pikuakh nefesh, segons el qual la preservació de la vida humana passa per davant de qualsevol altre precepte religiós.

En aquest sentit, la mateixa Torà estableix que salvar una vida és una bona obra equivalent a salvar tota la humanitat.

Destacats líders jueus s'han posicionat a favor de la donació d'òrgans.

Així mateix, hi ha un consens pràcticament absolut en la inexistència de qualsevol impediment religiós a l'hora de rebre òrgans.

Què diuen els textos sagrats?

“Aquell qui salva una vida, és com si hagués salvat l'univers sencer.”
(Talmud, Pirkei De'raV Eliezer, capítol 48)

“Estimareu al vostre proïsme com a vosaltres mateixos.” (Levític 19:18)

“Aquell qui dona mai no ha de recordar, el qui rep mai no ha d'oblidar.” (proverbi jueu)

En el judaisme té una importància cabdal el principi denominat pikuakh nefesh, segons el qual la preservació de la vida humana passa per davant de qualsevol altre precepte religiós. En aquest sentit, la mateixa Torà estableix que salvar una vida és una bona obra equivalent a salvar tota la humanitat.